

man er parat til at forære væk. De danskere, som knap nok kan få et sted at sove, kunne gå hen på Kgs. Nytorv og besigtige modellen, som man opførte dér, så alle de finkulturelle folk kunne gå forbi og vurdere, om de nu syntes, at den nye skuespilscene ville komme til at se pæn ud eller ej.

Man har ingen problemer med at finde en milliard kroner eller mere, kan det jo nemt gå hen og blive, til at ombygge Det Kgl. Teater. Den milliard kunne sagtens have været anvendt til at hjælpe nogle af de svageste i vores samfund frem for at frådse dem væk til et nyt kongeligt teater.

I begyndelsen af finanslovforhandlingerne skete der også en anden interessant ting. Der blev pludselig lukket hvid røg ud, og så kom nyheden: Man havde mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti aftalt, at der skal afsættes en hel milliard kroner til at opføre et nyt Københavns Universitet.

Hov, vil nogle sige, men har vi ikke et Københavns Universitet i forvejen? Åh jo, men i internationale sammenhænge kan vi ikke være vores universitet bekendt, og da man har et kæmpe areal ude på Amager i Ørestaden, man ikke ved, hvad man skal bruge til, for der er ingen private, der ønsker at købe jord derude, kan man selvfølgelig af skatteydernes midler afsætte en hel milliard til at bygge et nyt universitet.

De mennesker, som har det allerværst i vores samfund, som ikke har noget sted at bo, som ikke har ordentlig hjemmehjælp, som ikke kan komme på hospitalet osv., kan selvfølgelig køre derud i deres rullestol eller gå derud på deres krykker, og så kan de besigtige, hvordan staten ødsler en milliard kroner væk, og tænke: Hvor har vi et dejligt velfærdssamfund i Danmark.

Efter Fremskridtspartiets mening er det en forkert prioritering. Efter Fremskridtspartiets mening burde man i stedet foretage de fornødne omprioriteringer, gennemføre realistiske besparelser og skabe plads til store skattelettelser på finansloven. Vi har igen i år foreslået, at den skattefri bundgrænse sættes op til 60.000 kr. Det vil i første omgang allermest gavne de familier, der har svært ved at få deres daglige økonomi til at hænge sammen, i takt med at de skal betale højere afgifter, yderligere CO₂-bidrag, og hvad man ellers finder på fra flertallets side. De trænger til en skattelettelser. Alle internationale iagttagere af Danmarks økonomi har et samstemmende budskab: skattelettelser. Det er det, der skal til for at få flere mennesker i arbejde.

Vi har også afsat en pulje på i alt 8,6 mia. kr. til erhvervsskattelettelser, således at erhvervslivet får råd til at ansætte nogle flere mennesker. For nok praler regeringen med, at der i de senere år har været en forøgelse inden for den private beskæftigelse, men det er altså inden for servicefagene, hvorimod hvad angår produktionen, kan dansk industri hovedrystende meddele os, at hvis der ikke sker nogle ændringer, vil man tabe op imod 40.000 job i de næste 3-4 år. Det burde få Folketingets flertal til at ændre på tingene, så det igen bliver godt at drive erhvervsvirksomhed i Danmark.

Det, man sammenlagt kan konstatere, er, at dem, vi kalder trækdyrene, dem, der står op hver eneste morgen og bevæger sig på arbejde, på trods af at de har fået reduceret kørselsfradraget, på trods af at de sidder i en eksportlastvogn – de er til grin. De mennesker, som sørger for at holde hjulene i gang i det danske samfund, kan ryste på hovedet og sige: Der var ikke noget til os i den finanslovaftale, der er blevet indgået. Der er ingenting at hente for os i ændringsforslagene.

Hvis man derimod ikke foretager sig noget, hvis man råber og skriger og kræver flere offentlige ydelser, hvis man udstiller såkaldt kunst og kultur, er der masser af penge at hente og masser af forståelse i Folketinget. Flertallet i Folketinget må indstille sig på, at de episoder, vi har oplevet her i løbet af efteråret, hvor lønmodtagere og arbejdsgivere finder sammen og i fælles protest går til Folketinget og siger: Nu vil vi ikke finde os i det længere, vil der komme mange flere af, i takt med at Folketingets flertal udmarver den private sektor, fordi man skal finde penge til at finansiere alle de løfter, som man render rundt og giver.

Jeg skal til sidst sige, at når det gælder ændringsforslagene, er der en række af finansministerens ændringsforslag, som trækker i den rigtige retning, og dem vil vi stemme for; det er ikke mange, men der er et par stykker. For Venstres og De Konservatives ændringsforslags vedkommende vil vi stemme for hovedparten af dem. Vi vil stemme for de fleste af de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet, mens de ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet, ikke har kunnet komme igennem nåleøjet i Fremskridtspartiet, og det ene ændringsforslag, som SF har stillet, kan vi heller ikke støtte. Til gengæld anbefaler vi Folketinget at vedtage alle Fremskridtspartiets ændringsforslag.